

Básničky

- přečtete si společně básničky - vyber si, která se ti líbí, a pusťte se do toho ...

Knížka

Co je knížka?

Je to živá bílých listů hromádka.

V ní si všechno hraje, zpívá,

ptáci, děti zvířátka.

Hrajeme si s knížkami

Dobré ráno kamarádi,

knížky máme všichni rádi.

Kolik je v nich tajemství,

kdo poslouchá dobře ví.

Že tam bydlí pohádky

s nádhernými obrázky,

ale také básničky,

říkadla a písničky.

Pan král

Pan král bydlí na hradě,

má plnovous na bradě.

A kdy si ho oholí?

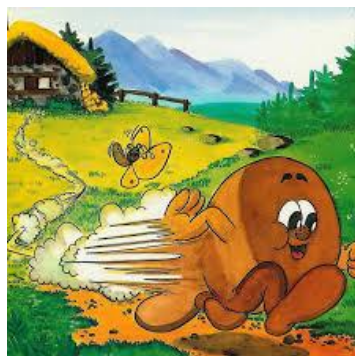
Až královna dovolí.

(vysvětlíte dětem co je to plnovous, ať ví o čem básnička je)

Koblížek

Kampak spěcháš Koblížku?
Jestli jsi ten pohádkový,
dej si pozor na lišku!
Au au, to to bolí!
kdo by myslel na lišku.
Spěchám k panu doktorovi,
spálil jsem se na bříšku.

Princezna

Princezna má krásné šaty,
na ruce má prsten zlatý,
korunku má na hlavičce,
moc to sluší princezničce.

Nevídáno, neslýcháno

Nevídáno, neslýcháno, (zakrýt oči, uši)

brouček cvičí každé ráno (ruce pokrčit v loktech a narovnat – podle rytmu)

Nejdřív nohy protahuje, (natahovat nohy před sebe – dotknout se špičky)

do výšky se natahuje. (na špičky, co nejvíce se vytáhnout)

Potom ještě dřepy dělá, (dřep)

on je pilný jako včela. (běh na místě)

Červená Karkulka – slova písničky

Dobrý den ptáčkové,

dobrý den lese.

Ráno je takové překrásné, že se
zpívat chce hlasitě lidem i kosům,
pavouci na sítě navlékli rosu.

Dobrý den panenke,

dobrý den panenke,

jakpak ti říkají,

jakpak ti říkají?

Les je tu hluboký,

Les je tu hluboký,

Zůstávej při kraji,

zůstávej při kraji.

Že jsem takhle zbarvená,

říkají mi Červená.

Karkulka červená,

že jsem takhle zbarvená,

že jsem takhle zbarvená.

Sněhurka

Přišli domů trpaslíci,
Koukají se po světnici.
Kdo mi ustlal postýlku?
Kdo mi vypral košilku?
Kdo mi umyl miskou, lžičku?
Kdo navařil polívčičku?
Kdo nám tady uklidil,
Ani smítka nevidím?
Já Sněhurka, já to byla,
Já jsem v lese zabloudila.
Máme doma pomocníci,
Uklidila ve světnici.
Tralala, tralala,
Uvařila, vyprala.

Jaro

Slunce volá na sněženku. (dáme ruce před ústa a voláme)

Jaro, jaro, už je venku!

Pěkně nastav bledá líčka (kýváme hlavou a nastavujeme tváře)

a usměj se do sluníčka. (máváme oběma rukama ke sluníčku)

Budí také petrkliče (dáme ruce v bok a zatočíme se dokola)

luk a strání zlaté klíče, (odemykáme jako klíčem)

ať probudí háje, sady, (rozhlížíme se do daleka)

že je jaro zase tady! (opět zamáváme sluníčku)

O slunci

Zlatou barvu sype z výšky

na podběl a pampelišky,

ze snů budí sedmikrásky,

dětem hladí něžně vlásy.

Čaruje smích do všech tváří,

hřeje v srdci, v očích září,

nosí lásku a klid duší,

slunce v lidech světu sluší.

Březen

Březen je kus neposedy,

kde jen může, láme ledy.

Hleďme toho siláka!

Slunce z mraků vyláká

Slunce volá na sněženku

Slunce volá na sněženku,

podívej se, jak je venku!

Slunce volá do oken,

děti, haló, pojd'te ven!

Jaro – báseň s pohybem

Podívej se, támhle v trávě, (dřep, rozhlížet se)
kytička vyrostla právě, (z dřepu do stoje)
čechrá si zelenou sukýnku, (stoj snožmo, ruce v bok, kroutit
zadečkem)
protahuje si barevnou hlavinku. (stoj roznožmo, opatrně naklánět hlavu)
K sluníčku lístky natahuje, (stoj roznožmo, ruce natahovat nad
hlavou)
ještě se ospale protahuje, (–//–)
na louce není jediná, (stoj snožmo, hlavou NE)
protože jaro už začíná. (stoj snožmo, ruce dělají velká kola před
tělem)

Sluníčko – báseň s pohybem

Sluníčko se probudilo, (z dřepu do stoje snožmo, ruce kruh před tělem)
paprskama zasvítilo, (stoj snožmo, ukazováčky ukazují na všechny
strany)
pohládilo kyticky, (stoj snožmo, úklony hlavou stranou)
zvírátká i dětičky. (pohladíme kamaráda, plyšáčka)
To vše udělalo jen, (stoj snožmo, mírný předklon)
aby měli hezký den. (poskoky snožmo, tleskat)